

สวนพฤกษศาสตร์ 5-योग

พะยอม

ชื่อวิทยาศาสตร์	<i>Shorea roxburghii</i> G. Don
ชื่อวงศ์	DIPTEROCARPACEAE
ชื่ออื่น ๆ	แดน (เลย); ยางหยวก (น่าน); กะยอม, เชียง (เชียงใหม่); พะยอมทอง (ปราจีนบุรี สุราษฎร์ธานี); พะยอมดง (ภาคเหนือ); สุกกรม (ภาคกลาง); ขะยอม (อีสาน); ยอม (ภาคใต้)
ชื่อสามัญ	Shorea, White meranti
ลักษณะทั่วไป	ไม้ต้นขนาดใหญ่ สูง 15-30 เปลือกหนาสีน้ำตาลหรือเทา เป็นสะเก็ดหนาและแตกเป็นร่องตามยาว ใบเดี่ยวรูปขอบขนานแคบ ๆ กว้าง 3.5-4 ซม. ยาว 8-10 ซม. โคนใบมนปลายใบมนหรือหยัก ขอบใบมักเป็นคลื่น เนื้อใบเกลี้ยงเป็นมัน มีเส้นแขนงใบ 15-20 คู่ ก้านใบยาว 2-2.5 ซม. ดอกช่อใหญ่ตามปลายกิ่ง หรือเหนือรอยแผลใบ สีขาว กลิ่นหอมจืด กลีบรองกลีบดอกเกลี้ยง สีชุนมี 5 กลีบ เรียงบิดเวียน เกสรผู้มี 15 อัน รังไข่มี 3 ช่อง แต่ละช่องมีไข่อ่อน 2 ผล ก้านดอกยาว 1.5 ซม. ผล รูปกระสวย กว้างประมาณ 1 ซม. ยาว 2 ซม. ปีกสั้น 2 ปีก ยาวประมาณ 2 ซม. ปีกยาว 3 ปีก ยาวประมาณ 8 ซม. มีเส้นปีกปีกละ 10 เส้น
นิเวศวิทยา	มีแนวเขตการกระจายพันธุ์ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ พม่า ลาว มาเลเซีย และอินโดนีเซีย ในประเทศไทยพบทุกภาคของประเทศ ตามป่าเบญจพรรณ หรือป่าดิบแล้งทั่วไป ที่ความสูงจากระดับน้ำทะเล 60-1,200 เมตร ออกดอก เดือน ธ.ค.-ก.พ. ออกผล เดือน ม.ค.-เม.ย.
ประโยชน์	ดอกอ่อนสามารถนำมารับประทานสดได้ หรือจะนำมาลวกเป็นผักไว้จิ้มกินกับน้ำพริก ใช้มัดกับไข่ ชุปไข่ทอด หรือแกงส้ม เนื้อไม้ สีเหลืองอ่อนถึงสีน้ำตาล สามารถนำมาใช้ในการก่อสร้างทั่ว ๆ เช่น การทำเสาบ้าน ชื่อ พื้น